

ГАННА ЧЕРКАСЬКА

Краснавець, вчитель, журналіст.

Image

4 months ago

Видатні люди

304

Головна » Видатні люди » Петро Холодний

Петро Холодний

7 червня 1930 р. у Варшаві помер Холодний Петро́ Іванович.

Ви одразу ж згадали ім'я української кіноактриси Віри Холодної? Так, чоловік її Володимир Григорович Холодний (1893 — 1919) адвокат, був із цієї відомої української сім'ї, пишався рідними братами:

Микола Григорович Холодний (1882-1953), відомий український ботанік, фізіолог, мікробіолог, засновник вітчизняної школи фізіології рослин; академік, чие ім'я носить інститут ботаніки АН України;

Григорій Григорович Холодний (1886 — 1938), секретар Українського видавничого товариства у Москві. Згодом переїхав до Києва, викладав у старших класах Другої української гімназії ім. Кирило-Мефодіївського братства. Був головою «Просвіти» у Чернігові. Лінгвіст, директор Інституту української наукової мови ВУАН. У 1929 р. був звинувачений у належності до Спілки Визволення України та засуджений до восьми років позбавлення волі. Після відбуття терміну був розстріляний.

Олексій Григорович Холодний, відомий музичний критик.

П. І. Холодний побачив світ у м. Переяслав Полтавської губернії 18 грудня 1876 р. в заможній сім'ї міського голови. Родичі Петра Холодного з боку матері Забіяки були художниками-іконописцями, які працювали переважно на Полтавщині.

Петрусь закінчив Четверту Київську гімназію. В останні два гімназійні роки відвідував вечірні заняття у рисувальній школі Миколи Мурашка.

У Київському університеті св. Володимира П. І. Холодний вивчав математику, фізику, мінералогію. Після закінчення у 1897 р. природознавчого факультету Київського університету за спеціальністю «Математика та мінералогія», викладав (з 1898 р.) у Київській технічній школі на кафедрі фізики, згодом — професор хімії Київського політехнічного інституту..

Молодий професор повів під вінець Марію Петрівну Іванову (1878 р. м. Гатчин — 1959 р. м. Москва).

ТОП100 БЛОГЕРІВ УКРАЇНИ

НЕДАВНІ ЗАПИСИ

Успенський собор

Антін Манастирський

Чапай у Запоріжжі

Запоріжжя

Іван Манжура

MARS ATLAS FOR IOS

ПОЗНАЧКИ

поет письменник червоний терор козацтво живописець Запоріжжя Харків Богдан Хмельницький Іван Айвазовський скульптор художник Тарас Шевченко Олексій Перовський Кирил Розумовський Олег Ольжич Іван Франко гетьман Олександр Рубець перекладач Аполлон Скальковський Сергій Корольов Павло Полуботок Іван Котляревський Григорій Тарновський російсько-турецька війна Потьомкін декабристи Чернівці Осип Бродянский Григорій Жученко філолог фольклорист історик Переяславський договір Володимир Александров Карл Брюллов Ганна Барвінок Олександра Білозерська Юрій Шухевич Іван Сокульський Олександр Кістяківський Троцький Нестор Махно історик права вчений-криміналіст

АРХІВИ

Архіви

Обрати місяць

Отримувати останні записи поштою

your.email@address

у квартирі № 8. У молодят знайшлося п'ятеро малят, перші – отримали імена батька та матері:

Син Петро Петрович Холодний (22. 07. 1902 р., м. Київ — 24. 01. 1990 р., м. Нью-Йорк) став визначним художником української діаспори. Його дружиною була Наталія Андріївна Лівницька-Холодна, відома українська поетеса, дочка президента УНР в екзилі.

Донька Марія Петрівна Холодна (23. 09. 1903 р. м. Київ — 13. 01. 1989 р. м. Москва), українська художниця — кераміст, яка жила і працювала в РСФСР. Вона отримала художню освіту скульптора в КХІ 1928 року. Під час навчання працювала в Межигірській творчій керамічній майстерні (1922-1927). Майже зразу по закінченню навчання М. П. Холодна разом із сім'ю (мамою, маленьким сином Петрусем і сестрами) була вимушена виїхати до Москви. Згодом вона працювала на фаянсовій фабриці в Конаково, де проявився її талант у дрібній керамічній пластиці та створенні фаянсового посуду, декоративних керамічних форм.

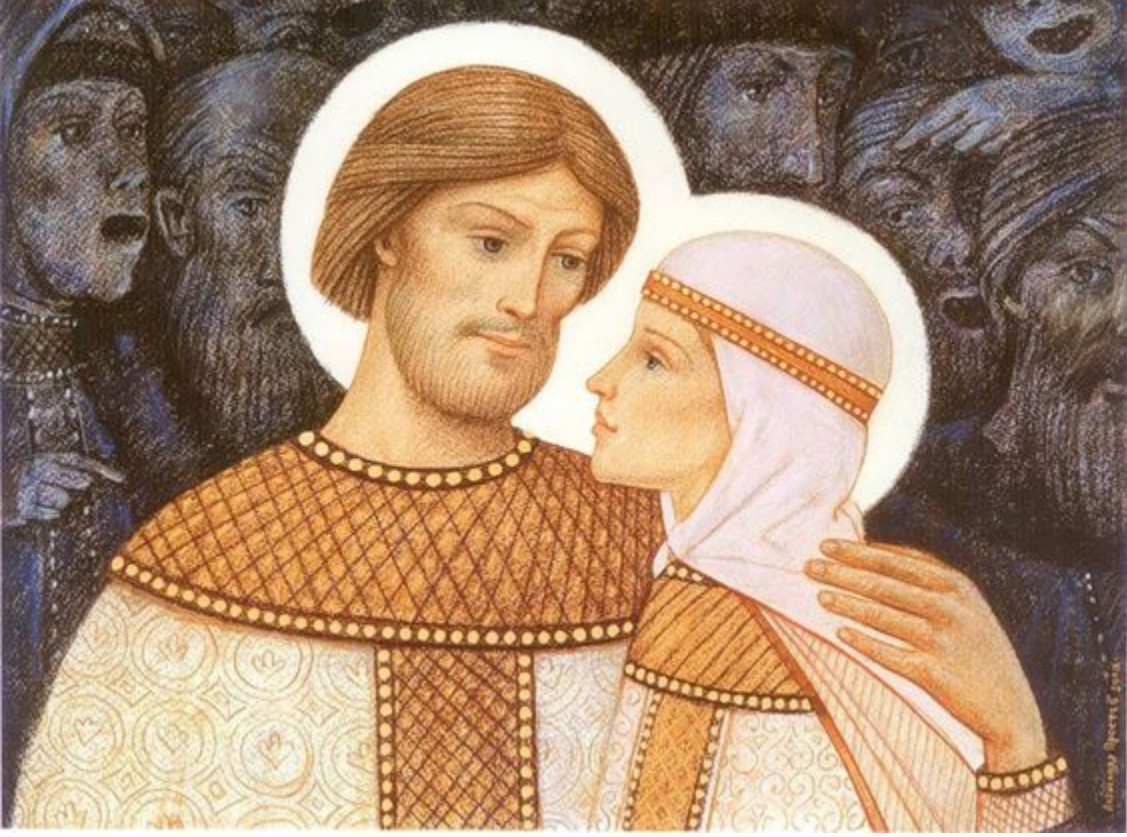
Син Ігор Петрович Холодний (1904 р., м. Київ — 1957 р., м. Москва), закінчив філософський факультет Київського державного університету ім. Т. Шевченка.

Донька Галина (Ганна) Петрівна Холодна (29. 11. 1908 р., м. Київ — 14. 01. 1998 р., м. Москва).

Донька Тетяна Петрівна Холодна (1912 р., м. Київ — 15. 03. 1979 р., м. Харків), українська художниця.

Доводилося Петру Івановичу багато працювати, щоб немаленькій родині лад дати. Як учений він вивчав темперні фарби. Під час Першої світової війни займався розробками нових видів бойових газів і дезактивуючи засобів проти них. Матеріали цих досліджень залишилися не опублікованими.

А у вільний час – малював портрети дітей, казкових героїв. Всі ці роботи бачили та обговорювали тільки рідні. Захоплення батька передалося дітям, адже ще малими вони спостерігали як малює батько, самі пробували малювати. Троє його дітей стали професійними художниками. І треба ж, у 1910 р. без відома автора на виставці живопису в Києві вперше з'явилися картини Холодного «Івасик і відьма», «Вітер», «Катерина», «Похмурий день».

Вчений-хімік, професор Київського політехнічного інституту П. І. Холодний, не маючи професійної художньої освіти, зайняв місце поруч із уже відомими українськими художниками В. Кричевським, О. Сластьоном, С. Васильківським. На той час художник був директором комерційної школи у Києві, де вчилися його діти. Петро Іванович старався бути постійно з дітьми. Улюблену дочку Мусю він намалював на полотні «Дівчина і пав» (1915).

У березні 1917 р. Петро Холодний став директором першої української гімназії в Києві. Тієї, звідки старшокласники пішли під Крути. Восени 1917 р. запрошений до уряду УНР на посаду товариша міністра освіти (із дорученням розробити основи організації українського шкільництва, в тому числі й мистецького), а пізніше – і самого міністра.

За доби Української революції (1917–1921 рр.) працював у Секретаріаті народної освіти Української Центральної Ради і міністерстві освіти, за Директорії — товаришем міністра усіх міністрів освіти, а згодом Міністром освіти в урядах УНР.

Після окупації УНР Петро Холодний разом з її урядом емігрував до Тарнова у Західній Галичині (Польща). Дуже переживав, що Марія з чотирма молодшими лишилася в Києві, намагався частіше їм писати. Стреси знімав на рибній ловлі. У 1921 переїхав до міста Миколаїв на Львівщині, у 1922 — до Львова. Нарешті зустрівся зі своїм Петрусем. Львівський період був найбагатший у творчості Холодного. Тут він почав малювати, реставрувати (зокрема, у 1921—22 р. ікону Божої Матері Зарваницької), виконував розписи стін і проектував вітражі в Успенській церкві Львова, Миколаївській церкві, Львівській духовній семінарії та у храмах багатьох сіл Галичини.

П.І.Холодний уже тоді мав гіпертонію. «Не раз мусів припиняти роботу, бо почував зворот голови. Бувало годинами сидів на стільці, схиливши голову на стіл». Петро Холодний – автор чудових проектів килимів, що виготовлялися на Глинянській килимовій фабриці (є у фондах Нац. музею ім.Шептицького).

У 1928 р. їздив до Парижа, щоб зібрати матеріал до майбутньої картини про вбивство Симона Петлюри. Художник робив ескізи з місця злочину у різні години дня, вивчаючи освітлення вулиці, знайомився з результатами розслідування справи та розпитував людей про цю трагедію.

Петро Холодний помер у Варшаві 7 червня 1930 р., куди приїхав на лікування.

На сьогодні в Національному музеї у Львові зберігається сім живописних творів, які залишились від спрямованого культурного геноциду радянської влади. Кілька робіт зберігаються в Національному художньому музеї, 29 невеличких робіт знаходяться у Вінницькому художньому музеї, інші твори художника зберігаються в приватних колекціях Канади, Німеччини, США, України, Чеської Республіки.

Facebook Twitter Google+

Остап Рудиковський

Яничари?

You Might Also Like

Юзеф Лободовський

Перша в світі Олена Степанів...

Залишити відповідь

Type here